

Vlaams
Parlement

ingediend op **299** (2014-2015) – Nr. 2
7 juli 2015 (2014-2015)

Verslag

namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
uitgebracht door Cindy Franssen en Caroline Croo

over het voorstel van resolutie

van Bart Van Malderen, John Crombez, Jan Bertels en
Freya Van den Bossche

**betreffende het ontwikkelen van nieuwe pistes
voor de dringende en structurele financiering
van investeringen in zorg- en welzijnsinfrastructuur**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Bart Van Malderen.

Vaste leden:

de dames Caroline Croo, Danielle Godderis-T'Jonck, Lies Jans, de heren Lorin Parys, Peter Persyn, mevrouw Tine van der Vloet;

de dames Griet Coppé, Cindy Franssen, Vera Jans, Katrien Schryvers;

de dames Freya Saeys, Martine Taelman;

mevrouw Freya Van den Bossche, de heer Bart Van Malderen;

mevrouw Elke Van den Brandt.

Plaatsvervangers:

de heer Björn Anseeuw, de dames Vera Celis, Cathy Coudyser, de heer Koen Daniëls,

de dames Ingeborg De Meulemeester, Manuela Van Werde;

mevrouw Sonja Claes, de heer Dirk de Kort, de dames Kathleen Helsen, Tinne Rombouts;

de heer Jo De Ro, mevrouw Emmily Talpe;

de heren Jan Bertels, Renaat Landuyt;

mevrouw Elisabeth Meuleman.

Documenten in het dossier:

299 (2014-2015) – Nr. 1: Voorstel van resolutie

INHOUD

1. Toelichting	4
2. Bespreking	5
3. Stemming	7
Gebruikte afkortingen	8

De Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin besprak het voorstel van resolutie betreffende het ontwikkelen van nieuwe pistes voor de dringende en structurele financiering van investeringen in zorg- en welzijnsinfrastructuur tijdens haar vergadering van 5 mei 2015.

1. Toelichting

Bart Van Malderen vindt investeringen in zorginfrastructuur een belangrijk onderwerp om aan te kaarten. Het kwam al meerdere malen aan bod en er waren herhaalde, zowel urgente als structurele, aanleidingen om bij te sturen, maar er is nog geen enkel resultaat.

Het antwoord op zijn schriftelijke vraag nr. 373 van 12 februari 2015 vat het best de situatie samen. Minister Vandeurzen antwoordt op die vraag dat er voor investeringen in zorginfrastructuur in 2015 geen criteria gevolgd worden omdat er geen budget is. Hiermee wordt de vrees bevestigd dat 2015 een verloren jaar wordt. Bovendien laat de meerjarenbegroting niet toe te veronderstellen dat de volgende jaren beter worden. Er dreigen onherstelbare achterstanden te ontstaan ten aanzien van programmering en menselijke noden. Uit het antwoord op de schriftelijke vraag blijkt dat 171 woonzorgcentra wachten op één miljard euro aan investeringen. Er liggen 56 ziekenhuisdossiers ter waarde van meer dan één miljard euro stof te vergaren. Er ligt een bedrag te wachten van 156 miljoen euro voor diverse sectoren, die allemaal tegen een achterstand aankijken. Het gaat in totaal om 2,2 miljard euro waar geen subsidies tegenover staan.

De indieners willen met het voorstel van resolutie pistes laten onderzoeken. Alles wat bijdraagt tot een oplossing is bespreekbaar. Er wordt vaak naar Europa verwezen. Daar zou niet alleen het probleem maar ook de oplossing kunnen liggen. Het plan-Juncker bevat uitdrukkelijk de mogelijkheid om ook in zorg en welzijn te investeren. Het VIPA zou de administratieve tussenpersoon kunnen worden voor leningen vanaf vijftig miljoen euro van de Europese Investeringsbank.

Het voorstel van resolutie gaat voorts in op het probleem dat Europa de alternatieve financiering herclassificeert waardoor ze onder de begroting valt en meetelt voor de schuldgraad. Dat Europa de constructie herclassificeert, betekent niet dat het onmogelijk is om een alternatieve piste uit te werken, die de noodzakelijke investeringen mogelijk maakt zonder dat de begroting wordt bezwaard. Europa verbiedt geen investeringen. Europa laat zelfs investeringen toe buiten de begroting, mits aan een aantal voorwaarden wordt voldaan.

De indieners stellen voor dat er vanuit de sector clusters worden opgezet voor een gemeenschappelijke aanbesteding van ontwerp, bouw, financiering en onderhoud van de gebouwen. Door deze clustering zijn er voldoende schaalvoordelen zodat de kosten laag worden gehouden. Door een privévennootschap, aangeduid na marktraadpleging, worden de gebouwen nadien ter beschikking gesteld aan instellingen zoals ziekenhuizen, woonzorgcentra, kinderdagverblijven en voorzieningen voor mensen met een beperking.

Een belangrijke vraag is wat de rol van de overheid is. De overheid zorgt in de eerste plaats voor expertise en standaardisering van de contracten, en is een kenniscentrum om ervoor te zorgen dat aan de Eurostat-voorwaarden wordt voldaan. De overheid verleent geen waarborg aan de financier van de vennootschap. Evenmin liggen de risico's bij de overheid. Zowel het bouw- als het beschikbaarheidsrisico liggen volledig bij de privévennootschap. Vermits de overheid niet participeert in het kapitaal en evenmin een deel van de financiering op zich neemt of waarborgt, zullen de financieringskosten uiteraard stijgen. Ondertussen is de marktrente fors gezakt en kan er op de markt voor dergelijke

investeringen relatief gemakkelijk een financiering worden verkregen, zodat die kosten zullen meevallen. Zeker in verhouding tot de maatschappelijke kosten als de broodnodige investeringen in zorginfrastructuur worden uitgesteld.

Sinds het indienen van het voorstel van resolutie is vastgesteld dat in de begrotingscontrole (*Parl.St.* VI.Parl. 2014-15, nr. 19-A/1) opnieuw geen middelen voor infrastructuur worden gereserveerd. De indieners staan niet meer alleen met hun verzoek. Zorgnet Vlaanderen stelt herhaaldelijk dezelfde vraag. Het Vlaams Welzijnsverbond kaart de urgentie aan. De Vlaamse Confederatie Bouw is deze ideeën evenmin ongenegen. Niets doen zal tot gigantische prijsstijgingen leiden die uiteindelijk door de patiënt worden betaald.

Bart Van Malderen vraagt het voorstel van resolutie ernstig te bekijken en prioritair voor de nodige middelen te zorgen voor de broodnodige investeringen. Hij vraagt hoogdringend de financiële pistes te onderzoeken, meer bepaald de financiering door de Europese Investeringsbank en aangepaste DBFM-regelingen. Dat alles in nauwe samenspraak met het INR en Eurostat.

2. Bespreking

Griet Coppé verwijst naar het Vlaamse regeerakkoord 2014-2019 waaruit blijkt dat de Vlaamse Regering ambities heeft op het vlak van investeringen in zorginfrastructuur. Dat betekent vooral dat er een engagement is voor blijvende financiering van infrastructuur van voorzieningen van personen met een beperking. Dat moet worden gehonoreerd. CD&V heeft daar het volste vertrouwen in.

In de vorige regeerperiode is vastgesteld dat er geen verband is tussen de infrastructuursubsidie voor een woonzorgcentrum en de hoogte van de dagprijs (*Parl.St.* VI.Parl. 2012-13, nr. 1923/1). Dat was de basis van de resolutie betreffende de infrastructuursubsidiëring van woonzorgvoorzieningen, die door de sp.a-fractie mee is ondertekend (*Parl.St.* VI.Parl. 2012-13, nr. 2078/3). Stellen dat het risico bestaat dat de factuur wordt doorgeschoven naar de zorgbehoevenden is hypocriet en stemmingmakerij. De ondertekenaars van deze resolutie vragen de Vlaamse Regering "het fundamentele debat over infrastructuursubsidiëring in de ouderenzorg te voeren in het kader van de bevoegdheidsoverdrachten naar aanleiding van de zesde staatshervorming en daartoe het nodige overleg te plegen met alle betrokken actoren, met dien verstande dat een vorm van infrastructuursubsidiëring van initiatiefnemers van woonzorgcentra, centra voor kortverblijf en dagverzorgingscentra, ongeacht de rechtsvorm, gegarandeerd moet worden". Daarvoor zouden publieke middelen beschikbaar zijn.

Minister Vandeuren heeft tijdens de plenaire vergadering van 25 maart 2015 bevestigd dat hij een taskforce in het leven heeft geroepen om na te gaan wat de opportuniteiten zijn en hoe een en ander technisch kan worden aangepakt (*Hand.* VI.Parl. 2014-15, nr. 30). De banken, de verzekeraars, de sectoren en de administratie maken deel uit van deze werkgroep. Hij verklaarde eveneens dat het INR om advies is gevraagd om te weten of het compatibel is met de Europese regels.

De CD&V-fractie zal het voorstel van resolutie niet goedkeuren gelet op het regeerakkoord, de resolutie betreffende de infrastructuursubsidiëring van woonzorgvoorzieningen en het antwoord van minister Vandeuren van 25 maart 2015. De taskforce moet de kans krijgen eerst resultaat te boeken om daar de verdere maatregelen op te baseren.

Elke Van den Brandt vindt de aanleiding tot het voorstel van resolutie relevant. Er is al wat tijd verstreken sedert de resolutie betreffende de infrastructuursubsidiëring van woonzorgvoorzieningen, waar Groen nog steeds achter staat. De resolutie vraagt alternatieven. Ze roept op na te denken over hoe de financiering op een andere manier georganiseerd kan worden. Op dit ogenblik zijn er middelen noch een alternatief, wat bijzonder zorgwekkend is.

De timing en noodzaak van het voorstel van resolutie zijn relevant, maar Groen zal zich toch onthouden omdat de suggesties over DBFM en het plan-Juncker voorbehoud oproepen. Recente berichten over de effecten van DBFM zorgen ervoor dat het vertrouwen in die formule niet optimaal is. De spreekster geeft er de voorkeur aan dat eerst naar andere financieringswijzen wordt gezocht. De onthouding betekent niet dat er geen gebrek aan middelen is en dat er niet dringend een alternatief moet komen.

Martine Taelman dringt aan op snelle duidelijkheid over de financiering. Wat de resolutie betreffende de infrastructuursubsidiëring van woonzorgvoorzieningen vraagt, is al in uitvoering. Vanaf 2016 zijn er middelen vrijgemaakt. Er zijn dossiers ingediend voor het plan-Juncker en er wordt gezocht naar alternatieve investeringsubsidies. Open Vld zal het voorstel van resolutie niet goedkeuren.

Peter Persyn kijkt uit naar de vorderingen van de taskforce. Het zou goed zijn dat de resultaten van die werkzaamheden in het najaar 2015 bekend worden.

Bart Van Malderen antwoordt dat de oppositie ook kennis heeft van het regeerakkoord en de goedgekeurde resoluties niet is vergeten. Het regeerakkoord heeft misschien voldoende ambitie in woorden, maar het geld ontbreekt. Het voorstel van resolutie kan worden goedgekeurd omdat het geen afbreuk doet aan het regeerakkoord of de resolutie betreffende de infrastructuursubsidiëring van woonzorgvoorzieningen.

De resolutie betreffende de infrastructuursubsidiëring van woonzorgvoorzieningen vraagt een fundamenteel debat en nieuwe regelgeving. Midden 2015 staat de sector al maanden op de barricaden voor een fundamentele oplossing. Er is daarvoor nog geen aanzet. Verschillende partijen spreken hun vertrouwen uit en volgens Open Vld wordt de resolutie betreffende de infrastructuursubsidiëring van woonzorgvoorzieningen uitgevoerd, maar de spreker deelt die mening niet. Zijn voorstel van resolutie gaat ten slotte over meer dan alleen maar de woonzorgcentra.

Bart Van Malderen, daarin gesteund door *Elke Van den Brandt*, nodigt de commissie afrondend uit om de taskforce en enkele andere betrokken actoren te horen.

De commissie gaat niet in op de vraag van de heer Van Malderen, maar laat de mogelijkheid open om op een later tijdstip van gedachten te wisselen over de resultaten van de taskforce.

Bart Van Malderen wijst erop dat er al minstens twee jaar verloren zijn om een structurele oplossing te vinden. De dossiers stapelen zich op en de taskforce is nog maar pas van start gegaan. Hij zou het betreuren mocht de commissie dit dossier naast zich neerleggen.

3. Stemming

Het voorstel van resolutie wordt met 2 stemmen tegen 12 bij 1 onthouding niet aangenomen.

Bart VAN MALDEREN,
voorzitter

Cindy FRANSSEN
Caroline CROO,
verslaggevers

Gebruikte afkortingen

DBFM	Design, Build, Finance and Maintain
INR	Instituut voor de Nationale Rekeningen
VIPA	Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden